

тинци сж католици. Отъ туземното население католици сж само 150-тѣ души арнаути въ гр. Скопие.

Независимо отъ това, на нѣколко мѣста въ Македония има *унии*. Униятството по едно врѣме имаше доста виденъ успѣхъ въ южна Македония между българското население, което го приемаше само и само да се отърве отъ патриаршеското вѣдомство. Слѣдъ като Българската Екзархия доби по-голъма сила отъ 1890 год. насамъ и униятството загуби значението си. Споредъ едно прѣсмѣтанье, правено прѣзъ 1897 год., българи унияти е имало въ Солунското село Юнчи 25 кѣщи, въ самия градъ Солунъ 5 кѣщи, прѣселени отъ околността, въ Кукушката Каза 356 кѣщи, въ Гевгелийската Каза около 70 кѣщи, въ Дойранската Каза 101 кѣща, и въ градеца Енидже Вардаръ 13 кѣщи. Всичко 570 кѣщи съ около 3600 жители. Сега въ Кукушко униятитѣ сж намалѣли.¹⁾

Протестанти сж по-малката частъ отъ западноевропейцитѣ. Отъ мѣстното население има българи протестанти въ Разлогъ 120 кѣщи, въ Струмишката Каза 55, въ Радовишката Каза 41, въ Кукушката Каза 13, въ Неврокопското село Гърменъ 10, въ Тиевешъ 4 и още 20—30, прѣснати по разни мѣста изъ страната. Всичко около 270 кѣщи българи съ около 1850 жители. Освѣнъ това въ Солунъ има десетина гръцки протестански кѣщи и 4 такива въ Сѣръ.

Арменцитѣ сж отъ *григориянско впроизповѣданіе*.

Разпрѣдѣление на населението по Кази.

Като говоримъ за разпрѣдѣление на населението по кази, ние се спираме само на ония народи, които по числеността си завзиматъ какво-годѣ важно положение въ казитѣ. Такива сж българитѣ, турцитѣ, гръцитѣ, арнаутитѣ, власитѣ, евреитѣ и циганитѣ. Ще смѣтаме заедно християни и мухамедани.

Народитѣ въ Македония се дѣлятъ на 3 групи. Въ пѣрвата влизатъ българитѣ и турцитѣ, които сж разнесени почти по всички кази въ значително количество; въ втората група влизатъ гръцитѣ и арнаутитѣ, които заселяватъ само отдѣлни покрайни кази на страната; въ третията група влизатъ власитѣ, циганитѣ и евреитѣ, които сж разнесени въ по-малки количества изъ много кази.

Българитѣ завзиматъ важно мѣсто въ всичкитѣ кази на областта съ изключение на крайнитѣ крайморски кази и на ония въ юго-

¹⁾ Църковенъ Вѣстникъ, София, 1900. Бр. 5 п 12.